

עירום

אסופת שירים



מיטיב
מאהב

107 רמת השרון, תל אביב

עירום

אסופת שירים

מבחר משוררים

=

עירום

אסופת שירים

מבחר משוררים

מִזְבֵּיב
ספרים

עירום | מבחר משוררים
Naked | Various poets

עיצוב כריכה ועימוד: אלירן דיין
ציור הכריכה: אלברט בלטנר
הוצאה לאור: מוטיב ספרים

ניקוד והגהת השירים באחריות הכותבים בלבד!

מהדורה ראשונה – ה'תשפ"ו 2026

© 2026 כל הזכויות על היצירות המופיעות באסופה זו שמורות למחברים

© 2026 כל הזכויות על האסופה והפקתה שמורות למוטיב ספרים

info@motiv-magazine.co.il

סדר השירים

- 7.....**ערב עירום** | רון גרא
- 8.....**המתנה** | תמר דוד־כריספי
- 9.....**אל מול הראי** | יעל ארבלי
- 10.....**פרטיות** | דלית ולדמן
- 12.....**העירום התמים** | אסף קורן
- 13.....**כינור דוד** | יעל־דבורה בת־נוי
- 14.....**הודעה קולית** | חגית בת־אליעזר
- 15.....**זמן האהבה** | ערן טורג'מן
- 16.....**עירום** | נועם מאיר שדות
- 17.....**הגפנו מראות** | יעל ארבלי
- 18.....**עירום: הגרוש מגן עדן** | עדנה אפק
- 19.....**טעם של הוד** | ערן טורג'מן
- 20.....**תמונת מצב** | חגית בת־אליעזר
- 21.....*** | פזית נאורי**
- 22.....**רגעים** | דלית ולדמן
- 23.....**שירה מכושפת** | יעל־דבורה בת־נוי
- 25.....**סקס** | נועם מאיר שדות
- 26.....**עירום** | מינה גורל
- 27.....**בצהרי החיים** | חגית בת־אליעזר
- 28.....**הלב** | צ'רנה שולמנוביץ'
- 29.....**אם תרצה** | איריס חן
- 30.....**נוכחת בעולם דרך שירה** | אבישג מטלון
- 31.....**תטפטף לי קצת מהכחול הזה** | יעל ארבלי
- 32.....**"נוה קד־שך"** | יעל־דבורה בת־נוי

עירום היא אסופת שירים של מבחר משוררים העוסקים בעירום הפיזי, הנפשי והמטאפורי. האסופה יוצאת לאור מטעם כתב העת המקוון **מוטיב מאהב**. קדמו לה אסופת **בעבותות אהבה**, **משוררים אהבה** ואסופת **תשוקת הגוף**.

ערב עירום

רון גרא

בְּעֶרְב עִירוֹם אֶחָד
סוֹקֵר אָדָם אֶת חֵייו
הַמְּפָרִים.
בֵּית
מְכוּנִית
חֵיוֹד אֶצוּר בַּזְּכָרוֹן
עֲצִיץ שֶׁהִדִּיף בְּחֶדְרוֹ
צִיּוֹר שֶׁקָּבַל יָקָר לְלִבּוֹ.

וְאֵת מְכַאוֹכִיו.
מְכָאֵן הוּא פּוֹסֵעַ אֶל
הַשְּׂכָחָה.

המתנה

תמר דוד־כריספי

הרוח חבטה בענפי
שזותרו עירמים!
עליו נשרו
והוא הצר על חדשי הקר,
המעמידים אותו במבחי הסיים,
מאתגרים את שרשיו ואת פוחו.

בונד, פלגזעו נטוע באדמה הקפואה,
ללא ציוץ צפורים,
ללא רוח סיים.
הוא יחל, שיעמד בו פוחו,
לעמד איתן עד בוא האביב
וצפה ללטוף הראשון של קרני הסמה,
שיביא עמו התחדשות ונשמה.

אל מול הראי יעל ארבלי

אל מול הָרָאִי
כמו מול הר סיני
מִשְׁתַּקְפוֹת פָּנַי

כמו מִשְׁה וְהַלּוּחֹת
מִתְנַפְצוֹת אֲשָׁלוּיֹת
כְּשִׁבְלֵי הַהָר
נִחְרָשׁוּ קִמְטִים
בְּשִׁקוּף
הַעִירִם הַמְּכַר

אל מול הָרָאִי
כמו מול הר סיני
מִשְׁתַּשְׁקֵף הַעֵמֶק
שֶׁל מִשְׁאָא חָיִי

וְהַדְּבָרוֹת
וְהַמַּהוּת
וְאֲנִי
מִשְׁתַּקְפִּים
מִן הַהָר

פרטיות דלית ולדמן

תשוקה ומיניות
בעולמנו
קשורות הן
ומשתלבות.

תשוקה לבדה
תתאזן
ברקדים שונים,
תתממש לה
ותרגע.

מיניות
תחפש את ממושקה
בלהט הגוף
ובמהות המגע.

זר לא יבין
כי מיניות
מהותה
תדירה
לפרטיות.

פרטיות הנפש והנשמה
בכסות הגוף.

וְאָנִי
לְשׁוֹנְזֵלָה מִמְּנִי
אוֹתָהּ פְּרֻטִיּוֹת
תָּרָה אֶתְרִיקָה
וּמְבַקֶּשֶׁת לְשֹׁמֵר עָלֶיהָ.

תְּשׁוּקוֹתֵי מִתְמַלְאוֹת
בְּיָם הַחַיִּים.
כְּשֶׁגּוֹפֵי חֵשׁ כִּי דֵי לוֹ בְּפֻרְטֵי
מוֹכֵן הוּא לְקַבֵּל
מִיְנִיּוֹת.

מְנַעַד.

העירום התמים

אסף קורן

העירום הוא ערמומי
רק פאָשר הוא מבקש להערים על המתפשט.
אָבל פאָשר העירום הוא תמים
כמו לפני חטא עץ הדעת
אז הוא פשוט
כמו לפני התפשטות הבגדים בעולם.

כינור דוד

יעל-דבורה בת-נוי

וסוסי פְּרָא שוֹטְפִים
דָם תְּשׁוּקָתָהּ.
סחֲלָבִים עִירָמִים.
לִילָה נוֹשֵׁק שִׁפְתוֹתַי.
דָּבֵשׁ.
אַתָּה מֵהַפְּנֵט אֹתַי.
מִשְׁלִיף עָלַי כּוֹכָבִים.
"כְּאֵיל תַּעְרָג עַל אֶפְיָקִי מִיָּם,
כֵּן נִפְשִׁי תַעְרָג אֵלַיךְ"
Touch.
"צְמָאָה נִפְשִׁי".
נוֹדְדִים לִפְרֶדֶס רְמוֹנִים.
סוֹדוּתִיךָ – שְׂדוּתִי.
הִלְכָתִי שְׁבִי אַחֲרֶיךָ.
סֵהר סוֹעֵר בִּי.
מְשִׁיכַת מִכְחוּל מִתְפַּשֵּׁטת עִירָמָה.
חֲבֻצְלוֹת לוֹהֵטוֹת לּוֹבְשׁוֹת מִחֲשׁוֹף אֶהְבֵּתְנוּ.
רְזִי שׁוֹשְׁנָה.
אַתָּה מְנַגֵּן עָלַי
פְּסוּקִיךָ הַמְּקַדְּשִׁים.
"יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ,
כִּי טוֹבִים הִדְרִיךְ מִיָּיִן".
אֶפְשָׁר כִּמְעַט לִנְגַע.
בְּמִילָה.

הודעה קולית

חגית בת־אליעזר

הי רום,
אל תשלח לי עירם
למסוף בדו ממד.
אנשים נפגשים,
מתחבקים, מתרגשים,
כשנצמד
סנה גברי אל דד.

זמן האהבה

ערן טורג'מן

מצר אוֹתָךְ
על דף הַנֶּיֶר
ומלֹטֵשׁ גופֶךָ
בְּעֵינַיִם עֲצוּמוֹת.

המבט תמוה
במקצת.

שְׂדֵיךָ בְּשֵׁלוֹת
לְעֲצוּב הַזְּמַן.

רק הקור הקוֹנֵר
העוֹטֵף גופֶךָ
עוֹקֵר אֶת זְמַן הָאֶהְבָּה.

ובְּעֵינַיִם עֲצוּמוֹת
מִלֹטֵשׁ גופֶךָ
ומִצֵּיִר לְבָבְךָ בְּלֵהֵט
על דף נֶיֶר לָבוֹ.

עירום

נועם מאיר שדות

אני מפשיט אותה לאט לאט
מוריד ממנה את החלצה
(עכשו לא חרף,
אין לה סוּדר או מעיל).
מוריד ממנה לאט לאט את החלצה
והיא נשארת עם התוֹנִים לבנים סקסיים ונחזית מתקרה.
איזו מושקת.
איזו סקסית היא.
אלו שדים יפים מסתתרים ומבצבצים מבעד לחזיה.
אני מסתובב לגב שלה.
ומסיר את קרסי החזיה.
פורם את הכפתורים
ומסיר מעליה את החזיה
כף שהחזיה הגדול מתננד לו קלות על בית החזיה
והפטמות הגדולות מסיכות לעברי.
נשאר רק להסיר את התוֹנִים.
אני מוריד לאט ובעדינות את התוֹנִים.
ומגלה את איבר המין העגל היפה.
הו איזה גוף נשי עירם יפה.
עכשו הסרט רק מתחיל.

הגפנו מראות

יעל ארבלי

הגפנו עינינו
מהביט בעירם
תחושותינו.
כסות שאולה
עטפה
מקסם האהבה.
גפנו גופנו
נגפנו.
רונינו
גחמנו
זו בנה,
לטוב.

עירום: הגרוש מגן עדן

עדנה אפק

עֲרוֹת הָעֵץ מִפֶּה בִּי.
הִנֵּה הָעֵץ בְּגִלְלוֹ גֵרִישׁוֹ?
עֲלֹתוֹ עַל הַקֶּרֶקַע
בְּכִי גוֹפֵי הַמְזֻדְדָּן.

טעם של הוד

ערן טורג'מן

מלטרף גופך
ברוך.

פטמומך זקורות
להפליא.

גופנו נצמדים
בלהט.

גר רוקד
בקצב תשוקתנו.

את לופתת,
מלטפת
בתשוקה עזה.

ומרטיטה גופי
אט אט
בטעם של הוד.

תמונת מצב

חגית בת־אליעזר

לנָשִׁים סְבִיבִי
נְכָדִים בְּנֵי־דִים
וְלִי – אִיכָרִים מְגָרִים וּמְרִידִים

לְהִנָּאת יְדִידִים
וְלֹא לְהִבָּאֵת יְלָדִים

★

פזית נאורי

אני מפנטזת עליך
על ההויה שלך.
כשנשפכת בליקה לישון
וכשפוקחת בבקר עינים
על האחיוה שלך אותי,
על אותי אוחזת בך
מפשיטה, מלטפת,
לשון עוברת על עצם וסחוס
טועמת את הגוף המפר
אז מתמזגים יחד
רך וקשות,
ענג ויפי,
גוף על גוף.
אברים מתנגשים בלהט ותשוקה
כמו עצמים שלא נפגשו זה זמן מה
לשון מתגלגלת בפה החם
עינים מדברות באור הרך בחדר
מסגירות ללא קול
תחושה

רגעים דלית ולדמן

שָׁמַשׁ מְלֻטָּפֶת פְּנִים נְנוּחֹת.
כְּמִיּהַת הַגּוֹרֶף
לְמַצֵּעַ.

מַגֵּעַ יָדֶיךָ
הַמְרַפָּרֶפוֹת
עַל נְשִׁימָתִי.
מַגֵּעַ שְׁפָתֶיךָ
נֹזְקוֹת לִי.
מַגֵּעַ גּוֹפִי,
בְּעִירָם גּוֹפְךָ
הַרֹדֵף וְהַמְגִן.

בְּשִׁמְשׁ חֲלוֹנִי
אֶתָּה
מִנִּיחַ בִּי
אוֹתְךָ.

אֶהוּבִי.

שירה מכושפת

יעל-דבורה בת-נוי

מפסלת שירתך
אוספת נשיקותיך אל חיקי
נגון מתפשט ב-soul
זורע תפלותיך
בסמטאות צניעותי.
צפונותי
מצפן-לך.
"עלי נכל
עלי הגיון בכנור"
אדוות עתיקות לוחשות
המית גלים,
קדוש וחל מחוללים.
אמת ואהבה נשקו
אתה סוער בי.
שפתי חתומות כך.
פורטת על רזיך
"יהיית כעץ שתול
על פלגי מים".
"שלתוך פרדס רמונים
עם פרי מגדים".
רוח נוגעת,
לא נוגעת.
slow motion

סודותיך
שדוּתִי.
מפֹזר עָלִי
עָלִי כּוֹתֶרֶת
זרְעֵי כּוֹכְבִים.
וְרֵדִים צְמֵאִים לְאֲדָמְתְּךָ.
מְצִיֶרֶת עָלֶיךָ בְּכַחַל
רוֹקְדִים בְּאֵר אֶהְבֶּתְנוּ
הֶבֶל פִּיךָ מִשְׁקָה אוֹתִי
מִשֵּׁב חֲרוּתִי.
אֲזַדְרֹכֶת מִשְׁקָה אוֹתְךָ.
פְּחָדִים נוֹדְדִים בֵּין עָלִי שְׁלֹכֶת.
אֶתְּךָ פְּרִי תִפְלֹתִי בְּעֵתוֹ.
עֵתְּךָ שְׁתִּיקוֹתִי הַשּׁוֹקֵטֹת.
כִּי סְעָרֶת עָלִי.

סקס

נועם מאיר שדות

גם דתיים עושים סקס.
שאף דתי לא נגיד שזהו קדוש
בלילה הוא שוכב עם אשתו ונהנה
בתנאי פמוכן ושהיא לא נדה.
עושה הרבה ילדים
ומקום מצוות פרו ורבו.
חלק מנה אומתי וחלק מנה מסכה.
כלם אוהבים סקס.
לא משנה מה הם.
בהיותם בני אדם.

עירום

מינה גורל

בְּשֵׁאֲנִי מִבִּיטָה
בְּעֵצְמִי עִירֻמָּה
בְּרֵאִי
אֲנִי רוֹאָה בְּעֵקֶר
כָּרֶס גְּדוּלָּה
וְשׂוֹאֵלֶת אֶת עֵצְמִי:
אֵיךְ הִגַּעְתִּי לִמְצַב הַזֶּה?
אֵיךְ הִפְכֵתִי מִבְּחוּרָה חֲטוּבָה
לְאִשָּׁה מְבִגֶרֶת שְׂמֵנָה,
הַמְתַּנְהֵלֶת בְּכִבְדוֹת?
מִבִּיטָה בְּעֵצְמִי
וְיֹדַעַת: הִגִּיעַ זְמַן דִּיאָטָה
וְגַם יוֹדַעַת,
שְׁלֵא אֶחָזֵק בָּהּ מֵעַמָּד.

בצהרי החיים חגית בת־אליעזר

זהו נוף חזירנו:

פרנת זהב דוקרנית
תִּשָּׂה מלכסות
על עֲרוֹת הבְּזָלֶת המְלֵהֶטֶת
וְאֵנְחֵנוּ – מִיְחָמִים נְמֵרִית
תָּרִים אֶסֶר עֵץ יִרְקֵעַד
לְהַצֵּל עַל אֶהְבְּתֵנוּ
הַרוֹחֶצֶת בְּמִימֵי הַתְּשׁוּקָה

בְּטָרֶם פֶּג הַלֵּהט הַהֶדְדִי
הוּא צָרֵב
אֶת תְּמוֹנַת שִׂיא חֵינּוּ
בְזִכְרוֹנוֹ הַקּוֹדֵם שֶׁל הַנוֹף הַנִּצְחִי
וְהִיא מְקַרְנֶת אֶל עֵינֵי הַצְּמֵאוֹת
כְּפִטָּה־מוֹרְגָנַת
הַאֶהְבָּה הַבְּלִתִי חוֹנֶרֶת

הלב 'צ'רנה שולמנוביץ'

הלב מתרחב, הדם מתנקז
אתה מתקרב, הדפּק עולה
שפתיים לוכד, מחזיק בְּחִבּוּק
הלהט קיץ, הגוף מתפתל...
אתה מחיך
הלב מתרחב, הדפּק עולה
אני ואתה זה ספור אֶהְבָּה.

אם תרצה איריס חן

אוֹהֶבֶת. תִּסְכּוּלִי פְּרוּשִׁים לִפְנֵיךָ
עִירְמִים וְלֹא מְבִיָּשִׁים.
בְּרַעְנָנוֹת מִפְתִּיעָה וְחִתִּית
מִתְפֹּגְגִים לְמַגַּע מְלוֹחֵיךָ.

רוֹצָה לֹאמַר לְךָ

אם תִּרְצֶה לְמַצֵּא אוֹתִי, אֶתְּךָ צְרִיךְ לְהִרְגִיעַ.
אם תִּרְצֶה לְלַמֵּד אוֹתִי, אֶתְּךָ צְרִיךְ לְהִבְיַעַ
תִּסְכּוּלִיךָ שֶׁלֹּךְ בְּאַמוּנָה עֲמֻקָּה,
חִיוֹנִית, חִלּוֹנִית, סִלְחָנִית.

כִּי הִדְרִיךְ הַבֵּיתָה אֶרְכֶּה, מִתְאַחֶרֶת
וְאֲנִי אֶחְרִיקָ

מִסְחָרֶת.

נוכחת בעולם דרך שירה אבישג מטלון

המלים קולחות מהר מהמחשבה
ואני נותנת להן לזרם,
ויככל שהן זורמות,
אני מרגישה שאני משילה עוד שכבה,
ולפעמים כל-כך הרבה שכבות נושרות,
שאני נותרת עירמה וחשופה ומלה.

תטפטף לי קצת מהכחול הזה

יעל ארבלי

המרצפות קדושות.
גם הסוסים הלבנים שועטים בחשף עישוני,
והגרום קדוש בתזקת קדוש,
מתנדנד על שמי אוניקס שחורים.
רק עננתי ספונה בערוגות הריחן,
ודמדומים מסתרי פנים בעמק אניצי הנימים.
תלקק את עפעפי ובלילה אעשה לך דברים
באזן האחרית, שהעיניים הקדושות לא יביטו בי עושה.
יבוא יום ואשלה בך את גרורות הסנפיר הנרד,
אנדגדג אותך עם קשקשי. נתקשר בזימים כמו סונר ליונתנים,
נתמלל הדים בלסת התחתונה. קח אותי אל הפתוח,
אל הפרוץ, אל הנפער.
אתה תטפטף לי קצת מהכחול הזה לעיניים
לבעל את המים וללגום מהם,
כאלו לא טעמו אדם מעולם.

"נוה קדשך" יעלדבורה בת־נוי

גַּרַח שׁוֹטֵף פְּנֵי.
שׁוֹשְׁנִים.
עוֹנֵד חֲרוֹזִים לְצוֹאָרֵי.
תְּכַשִּׁיטֶיהָ.
גּוֹמַעַ אֲדָמָתִי.
סַעַר.
לְחֵם אֶהְבֶּתְנִי.
מִנְגֵן עָלַי בְּכַפּוֹת יְדֶיךָ.
חֲשֵׁמֶל.

עדנה אפק
יעל ארבלי
חגית בת־אליעזר
יעל־דבורה בת־נוי
מינה גורל
רון גרא
דלית ולדמן
איריס חן
ערן טורג'מן
תמר דוד־כריספי
אבישג מטלון
פזית נאורי
אסף קורן
נועם מאיר שדות
צ'רנה שולמנוביץ'